

Den sovende Skønhed

Ballet af Tchaikovsky fra La Scala 2019 – Varighed 160 min. ex. pause.

Marius Petipa (1818-1910) der var en fransk balletdanser og balletmester for den kejserlige ballet i Skt. Petersborg fra 1869 til 1903, hvor han producerede mere end 60 balletter og havde epokegørende indflydelse på klassisk russisk ballet, har blandt andet skrevet en specificeret drejebog til Tchaikovsky fra Grimms eventyr om Tornerose. Tchaikovsky, der blev meget glad for denne, inkluderede andre eventyrfigurer i balletten som Den bestøvlede kat, Askepot, Den lille Rødhætte mf. En storslået ballet i en storslået opsætning for alle aldre. En smuk måde at nærme sig Julehøjtiden på for hele familien.

I sin gengivelse af den skønneste, mest overdådige ballet, måske ballet par excellence, opretholdt Nurejev den utrolige renhed i Petipas oprindelige koreografi, ligesom han havde lært det ved Kirov, men fik den med en frisk fornemmelse af teatralisk drama og indre styrke gennem bemærkelsesværdige variationer og en artikuleret koreografisk komposition, der afslører alle karakterernes psykologiske nuancer. Faktisk var det til La Scala i 1966, at Nurejev betrede debuten til "sin" *Sleeping Beauty/Den sovende skønhed*.

Handlingen

Prolog (dåb)

Kong Florestan XXIV og hans dronning har hilst deres første barn, prinsesse Aurora, velkommen, og erklærer en stor dåbsceremoni for at ære hende. Seks feer inviteres til ceremonien for at give gaver til barnet. Hver fe bringer en gave som dyd eller positiv egenskab, såsom skønhed, mod, sødme, musikalsk talent. Den mest magtfulde fe, Den Lilla Fe, ankommer med sine følgere, men inden hun kan skænke sin gave, ankommer den onde fe Carabosse med sine håndlangere. Carabosse spørger rasende kongen og dronningen, hvorfor hun ikke havde modtaget en invitation til dåben. Skylden skydes på Catalabutte, ceremonimesteren, der var ansvarlig for gæstelisten. Carabosse river med glæde sin paryk af og slår ham med denne, inden hun lægger en forbandelse over prinsessen som hævn: Aurora vil virkelig vokse op til at blive en smuk, sund, dejlig ung dame, men på hendes sekstenårs fødselsdag vil hun stikke fingeren på en ten og dø. Kongen og dronningen er forfærdede og beder Carabosse om nåde, men hun viser ingen. Den Lilla Fe griber imidlertid ind. Selvom hun ikke har tilstrækkelig kraft til at stoppe forbandelsen fuldstændigt, ændrer hun den, så tenen kan forårsage en fredelig 100-års søvn for prinsessen snarere end døden. I slutningen af disse 100 år vil hun blive vækket af et kys af en smuk prins. Alle er lettede over, at Auroras liv i sidste ende vil blive skånet.

Akt 1 (Tenen)

Det er dagen for prinsesse Auroras sekstenårs fødselsdag. Fejringen er i gang. Ceremonimesteren opdager flere kvinder, der bevæger sig rundt med strikkepinde og advarer kongen, der dømmer kvinderne til en hård straf. Dronningen overtaler ham forsigtigt til at skåne de uskyldige borgere, og han er enig. En vals dances, og prinsesse Aurora ankommer. Hun bliver introduceret til fire prinser af sine forældre. Aurora og frierne udfører den berømte Rose Adagio. En fremmed i en kappe viser sig og tilbyder prinsessen en gave: en ten. Efter aldrig at have set en før, undersøger Aurora nysgerrigt den underlige genstand, mens hendes forældre desperat prøver at gribe ind. Som forudsagt prikker hun sig i fingeren. Mens hun oprindeligt ser ud til at komme sig hurtigt, falder hun i et sving og kollapser.

Den fremmede i kappen afslører sig som Carabosse, der mener, at hendes forbandelse stadig består, og at prinsessen er død. Endnu en gang griber Den Lilla Fe ind og minder kongen og dronningen om, at Aurora blot sover. Prinsessen føres i seng, og Den Lilla Fe kaster en trolddom over hele kongeriget, som først bliver brudt, når Aurora vågner op. Et tykt lag med tornede planter vokser over paladset og skjuler det for synet.

Akt 2 (Visionen)

Hundrede år senere deltager prins Désiré i en jagtfest. Selvom hans kammerater er glade, er prinsen ulykkelig og beder til sidst om at blive alene. På egen hånd i skoven bliver han mødt af Den Lilla Fe, som har valgt ham til at vække Aurora. I et syn viser hun ham den smukke prinsesse, og prinsen bliver straks forelsket. Den Lilla Fe forklarer ham situationen, og Désiré beder om at blive ført til prinsessen. Den Lilla Fe fører ham til den skjulte borg. Carabosse gør et sidste forsøg på at fuldføre sin hævnfulde forbandelse, men Den Lilla Fe og prinsen formår i sidste ende sammen at besejre hende. Inde i slottet vækker Désiré Aurora med et kys. Resten af hoffet vågner også, og kongen og dronningen godkender hjerteligt, da prinsen frier og prinsessen lykkeligt siger ja.

Akt 3 (brylluppet)

Det kongelige bryllup er i gang. Gæsterne inkluderer juvelfeerne: diamant, guld, sølv og safir og selvfølgelig Den Lilla Fe. Eventyrfigurer er også til stede, herunder Den Bestøvlede Kat og Den Hvide Kat, Prinsesse Florine og Bluebird (fugl), og andre. Aurora og Désiré udfører en storlået Pas de Deux, og hele ensemblet danser. Prinsen og prinsessen bliver gift, og Den Lilla Fe velsigner ægteskabet.

Dirigent: **Felix Pavlovich Korobov** er russisk dirigent, lærer og cellist, æreskunstner i Den Russiske Føderation, æreskunstner i Republikken Abkhasien, hoveddirigent for Stanislavsky Musikteater i Moskva, kunstnerisk leder og hoveddirigent for Tjajkovskij Moskva statskonservatorium. Han er ligeledes vinder af flere musikpriser.

Dansere:

Prinsesse Aurora: **Polina Semionova**. - Prins Désiré: **Timofej Andrijashenko**

Kong Florestan XXIV: **Alessandro Grillo** - Dronningen: **Marta Romagna**

Catalabutte: **Riccardo Massimi** - Den lilla fe: **Emanuela Montanari** - Carabosse: **Beatrice Carbone**

Og La Scalas balletkorps.

Tekstansvarlig: *Walter Planhof.*